

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 23Co/49/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2321200037
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daša Kontríková
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2021:2321200037.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Daša Kontríková a sudkýň: JUDr. Bibiana Ťažiarová a JUDr. Ľubica Bundzelová, v právnej veci navrhovateľky: U. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom O. N. XXX, L., zastúpená: JUDr. Jaromír Šmátrala, PhD., advokát, s.r.o., so sídlom Martinčekova 13, Bratislava, IČO: 51 816 300, proti protistrane: O. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom O. N. XXX, L., zastúpený: JUDr. Ing. Arpád Barczy, so sídlom T. Vansovej 225/3, Galanta, o nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní protistrany proti uzneseniu Okresného súdu Galanta č. k. 35C/1/2021 - 69 zo dňa 15. januára 2021, v časti výroku I. a v súvisiacich výrokoch II. a IV. takto

rozhodol:

I. Uznesenie súdu prvej inštancie sa v napadnutej časti p o t v r d z u j e.

II. Navrhovateľke sa náhrada trov konania n e p r i z n á v a.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie výrokom I. nariadil neodkladné opatrenie, ktorým protistrane zakázal, aby sa na vzdialenosť menšiu ako 5 metrov úmyselne približoval k navrhovateľke s tým, že pokiaľ by navrhovateľka a protistrana boli spoločne predvolaní na procesné úkony súdu v priestoroch budovy súdu, alebo na akékoľvek iné procesné úkony orgánov činných v trestnom konaní, alebo iných orgánov verejnej moci v priestoroch nimi určených, sa na dobu vykonávania jednotlivých procesných úkonov tento zákaz nevzťahuje. Výrokom II. súd poučil protistranu, že je oprávnený podať žalobu, ktorou sa bude domáhať náhrady škody, alebo inej ujmy spôsobenej výkonom neodkladného opatrenia. Výrokom III. vo zvyšnej časti súd návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol a výrokom IV. nepriznal protistrane proti navrhovateľke právo na náhradu trov konania.

2. Uznesenie súd prvej inštancie po právnej stránke odôvodnil aplikáciou § 324 ods. 1, 3, § 325 ods. 1, 2, § 332 ods. 1, § 336 ods. 1, § 337 ods. 1, 2, 3 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP), § 139 ods. 2, § 11 a § 13 ods. 1 zák. č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ) a vecne tým, že navrhovateľka sa návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia domáhala vydania neodkladného opatrenia, ktorým by súd zakázal protistrane vstup na pozemky a do rodinného domu, ktoré v návrhu bližšie špecifikovala tak, ako sú zapísané v príslušnom katastri nehnuteľností, ďalej navrhovala, aby súd uložil protistrane zdržať sa úkonov smerujúcich k odpojeniu alebo blokovaniu dodávky vody, elektriny a plynu do rodinného domu a rozostavanej garáže, uložil protistrane, aby sa k navrhovateľke nepribližoval na vzdialenosť menšiu ako 5 metrov s výnimkou konania pred súdmi a orgánmi činnými v trestnom konaní a uložil protistrane, aby navrhovateľku nekontaktoval písomne, telefonicky, elektronickou komunikáciou alebo inými prostriedkami s výnimkou v rozsahu nevyhnutnom na realizáciu vyporiadania podielového spoluvlastníctva k špecifikovaným nehnuteľnostiam.

3. Podľa názoru súdu prvej inštancie v konaní bolo na základe listín osvedčené, že navrhovateľka a protistrana sú podielovými spoluvlastníkmi nehnuteľností, pozemkov, rodinného domu a rozostavanej garáže. Tieto užívali spoločne až do 17.01.2020, kedy navrhovateľka spolu so svojím plnoletým synom

a maloletou dcérou (ktorej otcom je protistrana), opustila spoločnú domácnosť z dôvodu fyzických a psychických útokov zo strany protistrany. Navrhovateľka dočasne odišla bývať k svojej matke do L., kde spolu s deťmi doposiaľ žije. Posúdením návrhu podľa jeho obsahu dospel súd k záveru, že hoci navrhovateľka v návrhu odkazuje na § 325 ods. 2 písm. e) CSP, obsah navrhovaného neodkladného opatrenia tomuto ustanoveniu nezodpovedá. Podľa písm. e) možno osobe, proti ktorej návrh smeruje, uložiť, aby dočasne nevstupovala do domu alebo bytu, v ktorom chránená osoba býva. V takomto prípade je rozhodujúcim faktický stav užívania obydla za účelom bývania, čo však v prípade navrhovateľky naplnené v čase rozhodovania súdu nie je. Navrhovateľka v čase podania návrhu už takmer rok nežije v nehnuteľnosti, vo vzťahu ku ktorej mal byť protistrane zákaz vstupu uložený. Z návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia nevyplýva ani dočasnosť tohto opatrenia, hoci zo znenia právnej normy dočasnosť obmedzenia priamo vyplýva.

4. Súd preto ďalej skúmal, či sú splnené predpoklady pre nariadenie neodkladného opatrenia v zmysle § 325 ods. 2 písm. d) CSP, a to vo vzťahu k osvedčeniu potreby nevyhnutnej úpravy vzťahov účastníkov konania o nariadenie neodkladného opatrenia ako spoluvlastníkov nehnuteľností týkajúcich sa hospodárenia so spoločnou vecou. Navrhovateľka navrhovala, aby súd protistranu z užívania nehnuteľností vylúčil tým, že mu zakáže vstup na nehnuteľnosti a zároveň, aby uložil protistrane zdržať sa úkonov smerujúcich k odpojeniu alebo blokovaniu dodávky vody, elektriny a plynu do rodinného domu a rozostavanej garáže. Pokiaľ ide o hospodárenie so spoločnou vecou, pod ktoré spadá aj jej užívanie, je potrebné vychádzať z § 139 ods. 2 OZ. Primárnym a prirodzeným spôsobom rozhodovania o hospodárení s vecou je rozhodovanie podľa dohody. Základným predpokladom na založenie právomoci súdu rozhodovať o hospodárení so spoločnou vecou je nezhoda podielových spoluvlastníkov o hospodárení so spoločnou vecou, ktorá nie je riešiteľná na základe princípu majority (ako je tomu aj v tomto prípade vzhľadom na rovnosť podielov). Súd môže rozhodovať aj za situácie, keď existovala dohoda medzi spoluvlastníkmi, no následná zmena pomerov si vyžiadala novú úpravu práv a povinností spoluvlastníkov. Nezhoda medzi spoluvlastníkmi môže vzniknúť aj vtedy, ak pôvodná úprava hospodárenia bola obmedzená len na určitú dobu, po uplynutí ktorej nedošlo k dohode alebo k prijatiu rozhodnutia o hospodárení. Na základe tvrdení navrhovateľky a predložených listín musí súd konštatovať, že navrhovateľka neosvedčila nezhodu podielových spoluvlastníkov o hospodárení so spoločnou vecou, ktorá by súd oprávňovala upraviť práva a povinnosti spoluvlastníkov v rozsahu, ako je navrhnuté neodkladným opatrením. Navrhovateľka spoločné nehnuteľnosti opustila v januári 2019 a od tej doby ich užíva protistrana. Existenciu dohody o dočasnosti žalobkyňa deklaruje len vo vzťahu k matke, s ktorou sa mala dohodnúť, že u nej bude bývať, kým si s protistranou nevyporiadajú podielové spoluvlastníctvo. Z listín predložených navrhovateľkou nevyplýva, že by protistranu vyzvala na zmenu užívania spoločnej veci nepodmienenú ich vyporiadáním, ako to vyplýva aj z predloženej komunikácie, podľa ktorej ho vyzývala na opustenie nehnuteľností po tom, ako mu vyplatí náhradu za jeho spoluvlastnícky podiel (viď. sms navrhovateľky: „Pevne verím, že myslíš takú dohodu že ja Ťa vyplatím za sumu 70.000 eur z tvojho podielu do stanoveného termínu a ty opustiš nehnuteľnosť s tým súhlasím“). Je potrebné poukázať aj na to, že navrhovateľka žiadnym spôsobom nepreukázala svoje tvrdenie, že protistrana si bytové podmienky vie zariadiť u svojej matky. Toto tvrdenie je navyše v rozpore s vyjadreniami protistrany v sms komunikácii, v ktorej protistrana uvádza, že v prípade vyporiadania jeho vyplatením potrebuje nevyhnutný čas na to, aby si zabezpečil bývanie. Súd je o hospodárení so spoločnou vecou oprávnený rozhodovať len o konkrétnej nezhode, pričom v konaní vo veci samej by nebol viazaný návrhmi účastníkov konania. Jednou z možností úpravy vzťahov je aj vylúčenie niektorého zo spoluvlastníkov z užívania, v takom prípade by však vylúčený spoluvlastník mal nárok na peňažnú náhradu. V návrhu nie je osvedčené ani to, či je vylúčené užívanie nehnuteľností oboma spoluvlastníkmi. V situácii, kedy protistrana užíva nehnuteľnosti, ktorých je spoluvlastníkom, na uspokojovanie jeho základného práva na bývanie, súd považuje vydanie neodkladného opatrenia, ktorým ho z užívania úplne vylúči, za neprimeraný zásah do jeho práv. Na strane navrhovateľky nie je osvedčené, že by nemala možnosť uspokojovať svoje právo na bývanie tak ako doteraz (nesúhlas jej matky žiadnym spôsobom nepreukázala, ani existenciu časovo obmedzenej dohody). Na strane protistrany by vzhľadom na predbežnú vykonateľnosť neodkladného opatrenia nastal doručením súdneho rozhodnutia okamžitý zásah do práva na bývanie a uspokojovanie aj ostatných základných životných potrieb. Vzhľadom k uvedenému, súd návrh na nariadenie neodkladného opatrenia v časti, v ktorej navrhovateľka navrhovala, aby súd zakázal protistrane vstup na spoločné nehnuteľnosti, zamietol. Súd rovnako zamietol aj návrh na uloženie povinnosti protistrane zdržať sa úkonov smerujúcich k odpojeniu alebo blokovaniu dodávky vody, elektriny a plynu do rodinného domu a rozostavanej garáže, keďže navrhovateľka žiadnym spôsobom neosvedčila, že by protistrana vykonávala kroky smerujúce k realizácii týchto úkonov.

Navrhovateľka v tomto smere neosvedčila žiadne konanie protistrany, ktoré by v nej malo vzbudzovať odôvodnenú obavu, preto súd návrh v tejto časti zamietol.

5. Vychádzajúc z tvrdení navrhovateľky uvedených v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, predložených lekárskeho správ, uznesenia o vznesení obvinenia, súčasťou ktorého je informácia z ústrednej evidencie priestupkov MV SR, mal súd preukázanú čiastočnú potrebu úpravy pomerov medzi účastníkmi konania, ako aj skutočnú oprávnenú a dôvodnú existenciu obáv navrhovateľky o svoje zdravie, ako aj pokojný život, a to predovšetkým s prihliadnutím na prechádzajúce správanie sa protistrany voči navrhovateľke, za ktoré bol v priestupkovom konaní postihnutý blokovanou pokutou a bolo proti nemu vznesené obvinenie z prečinu výtržníctva v súbehu s prečinom ublíženia na zdraví. Konanie protistrany, ktorý v minulosti po ukončení partnerského vzťahu s navrhovateľkou a aj v súvislosti s nevyporiadanými spoluvlastníckymi vzťahmi slovne a fyzicky atakoval navrhovateľku, a to aj v prítomnosti jej detí, jednoznačne presiahlo mieru bežnej a prijateľnej komunikácie. Nakoľko vzťahy medzi účastníkmi nie sú doposiaľ doriešené, pričom navrhovateľka prostredníctvom právneho zástupcu vyvíja aktuálne snahu o vyporiadanie spoluvlastníctva, neodkladným opatrením sa domáha ochrany pred neoprávnenými zásahmi do jej osobnostných práv, predovšetkým do jej súkromného života, duševného zdravia, ľudskej dôstojnosti a práva na súkromie, ktorých sa obáva pre obdobné správanie žalovaného v minulosti. Dôsledkom konania protistrany je strach navrhovateľky z protistrany, jeho verbálnych vyhrážok, výčítiek a prenasledovania a možných fyzických útokov.

6. Podľa názoru súdu navrhovateľka čiastočne osvedčila potrebu bezodkladnej úpravy pomerov v časti návrhu na zákaz priblíženia sa protistrany k navrhovateľke. Súd však upravil rozsah zákazu tak, že vylúčil neúmyselné priblíženie, zároveň stanovil minimálnu prípustnú vzdialenosť na 5 metrov a upravil okolnosti stretávania v prípade nutných kontaktov vo vzťahu k verejným inštitúciám. Na strane protistrany totiž musí byť zabezpečená ochrana pred jeho neúmyselným konaním a zároveň daná reálna možnosť vyhnúť sa kontaktu s navrhovateľkou. Súd pri rozhodovaní o nariadení neodkladného opatrenia prihliadol aj na skutočnosť, že v uvedenom prípade sa jedná o stav ohrozenia osobnostných práv navrhovateľky, ktorá nemá inú možnosť brániť sa proti neoprávneným zásahom zo strany protistrany, ako podaním návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia na súd. Nariadením neodkladného opatrenia sa poskytne ochrana osvedčeným právam navrhovateľky a z tohto dôvodu súd návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vyhovel tak, ako je uvedené vo výroku I. uznesenia.

7. V časti návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vo forme zákazu kontaktovania navrhovateľky písomne, telefonicky, elektronickou komunikáciou alebo inými prostriedkami s výnimkou v rozsahu nevyhnutnom na realizáciu vyporiadania podielového spoluvlastníctva k nehnuteľnostiam súd návrhu nevyhovel, nakoľko navrhovateľka žiadnym spôsobom neosvedčila reálnosť hrozby zo strany protistrany. Navrhovateľka totiž nepreukázala, že by zo strany protistrany musela znášať neprimeranú intenzitu akejkoľvek formy komunikácie, že by protistrana kontaktovala navrhovateľku vyššie uvedenými prostriedkami nad rámec komunikácie ohľadom vyporiadania spoluvlastníctva. Aj predložená sms komunikácia sa zaoberá výhradne vyporiadaním spoluvlastníckych vzťahov, pričom z jej obsahu vyplýva, že opakovane bola iniciovaná zo strany navrhovateľky. Navrhovateľka v tomto smere neosvedčila žiadne konanie protistrany, preto súd návrh v tejto časti zamietol.

8. Súd zároveň neuložil navrhovateľke povinnosť v zmysle ustanovenia § 336 ods. 1 CSP, podať v určitej lehote žalobu vo veci samej, pretože nariadením neodkladného opatrenia v znení uvedenom vo výrokovej časti tohto uznesenia možno dosiahnuť trvalú úpravu pomerov medzi účastníkmi konania a bolo by nadbytočné rozhodovať o tej istej veci opakovane, nakoľko výrok neodkladného opatrenia by bol totožný s výrokom vo veci samej. S poukazom na § 337 ods. 1 CSP súd poučil protistranu, čoho sa môže domáhať vo veci samej. Rozhodnutím o neodkladnom opatrení bola dosiahnutá trvalá úprava pomerov medzi účastníkmi konania, teda týmto rozhodnutím sa konanie aj končí. Z tohto dôvodu súd súčasne rozhodol aj o nároku na náhradu trov konania podľa § 255 CSP. Nakoľko navrhovateľka bola úspešná len v jednej časti uplatneného nároku a neúspešná v ďalších troch navrhovaných výrokoch, protistrane by vzniklo právo na náhradu trov konania. Nakoľko protistrane do rozhodnutia súdu prvej inštancie žiadne trovy nevznikli, súd mu proti navrhovateľke právo na náhradu trov konania nepriznal.

9. Proti tomuto rozhodnutiu, v časti výroku I., ktorým bolo nariadené neodkladné opatrenie, a v súvisiacom výroku II. ktorým súd poučil protistranu o možnosti podať žalobu vo veci samej a v súvisiacom výroku o náhrade trov konania (výrok IV.) podala protistrana odvolanie prostredníctvom právneho

zástupcu. Podľa protistrany je rozhodnutie súdu prvej inštancie poznačené početnými vadami právneho, procesného a skutkového charakteru. Tvrdenia navrhovateľky sa v prevažujúcej väčšine nezakladajú na pravde, sú zdeformované a klamlivé, pričom navrhovateľka početné podstatné skutočnosti zamlčala. Prvoinštančným uznesením boli porušené viaceré ústavné práva protistrany.

10. Zo samotného návrhu je celkom jasné, že navrhovateľke nešlo o ochranu svojej integrity, resp. osobnostných práv alebo o to, že sa mala báť o svoje zdravie či život, ale išlo jej predovšetkým o to, aby protistranu dostala preč z rodinného domu, ktorý je v spoločnom vlastníctve účastníkov. Sled návrhov zákazov v navrhovanom neodkladnom opatrení tomu jasne napovedá, keď zákaz nepribližovať sa k navrhovateľke ponechala až na posledné miesto a medzi ostatnými uviedla aj zákaz dať odpojiť médiá, ktoré sú potrebné na používanie nehnuteľnosti (voda, elektrická energia, atď.). Zamlčala pritom, že je spoluvlastníčkou nehnuteľnosti, do ktorej sa dobrovoľne odsťahovala, rodinného domu jej matky a mala právo a možnosť ju využívať.

11. Protistrana ďalej poukázala na § 326 ods. 2 CSP a na skutočnosť, že navrhovateľka v návrhu uvádza listiny, ktoré však nie sú medzi listinami, ktoré protistrane zaslal súd. V odvolaní označil listiny, ktoré mu neboli zo strany súdu prvej inštancie zaslané (fotokópia zápisnice o výsluchu svedka poškodeného U. E. zo dňa 18.05.2020; fotokópia žiadosti o zaslanie záznamu z KR PZ v Trnave, operačný odbor zo dňa 20.08.2020; fotokópia podacieho lístka z pošty zo dňa 04.01.2021, výzva na vyporiadanie podielového spoluvlastníctva zo dňa 02.01.2021; zápisnica o výsluchu zo dňa 18.05.2020; výzva na vyporiadanie podielového spoluvlastníctva zo dňa 02.01.2021, avšak bez Podacieho lístka). Uvedeným nesprávnym procesným postupom súd znemožnil protistrane riadny prístup k spravodlivosti, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva a tým došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Protistrana nemá k dispozícii listiny, na ktoré sa súd odvoláva a tak sa nemôže kvalifikovane brániť proti návrhu navrhovateľky. Takéto rozhodnutie je zároveň nepreskúmateľné z dôvodu absencie listín, na ktoré sa súd odvoláva. Nie je povinnosťou protistrany zabezpečovať si listiny zo spisu, takáto povinnosť je povinnosťou súdu.

12. Tvrdenie súdu prvej inštancie uvedené v bode 13. odôvodnenia uznesenia o fyzických a psychických útokoch zo strany protistrany označila protistrana za ničím nepreukázané. Jedná sa len o tvrdenia navrhovateľky, ktoré sa vôbec nezakladajú na pravde a výrok I. uznesenia stráca oporu v dôkazoch. Protistrana dňa 24.01.2020 podala oznámenie na ORPZ Jelka, v ktorom podrobne popísala konanie navrhovateľky, ako protistranu týra, že jej robí naschvály. Aj z uvedeného jasne vyplýva, že navrhovateľka nehovorí pravdu. Nemorálnym konaním navrhovateľky bol aj jej mimopartnerský vzťah s iným mužom, ktorý zakrývala. Protistrana namieta taktiež skutočnosti uvedené v bode 20. odôvodnenia uznesenia preukazujúce potrebu úpravy pomerov ako skutočnú oprávnenú a dôvodnú existenciu obáv navrhovateľky o svoje zdravie, pokojný život a to predovšetkým s prihliadnutím na predchádzajúce správanie protistrany voči navrhovateľke, ktorý mal byť v priestupkovom konaní postihnutý blokovanou pokutou a že proti nemu bolo vznesené obvinenie z prečinu výtržníctva v súbehu s prečinom ublíženia na zdraví, ktoré po ukončení ich partnerského vzťahu v súvislosti s nevyporiadanými spoluvlastníckymi vzťahmi mala protistrana slovne a fyzicky atakovať navrhovateľku za prítomnosti jej detí. Uvedené skutkové zistenia podľa protistrany nemajú oporu v riadne a zákonne vykonanom dokazovaní. Tvrdenie navrhovateľky o tom, že mala byť napadnutá protistranou v januári 2020 sa nezakladá na pravde. Svedčí o tom aj obsah čestného prehlásenia C. O. zo dňa 30.01.2021, ako aj podanie protistrany na ÚPSVaR Galanta, v ktorom žiada sociálny orgán o pomoc pri riešení rodinnej situácie. V uvedenej žiadosti protistrana jasne popisuje, že navrhovateľka ho psychicky týra, že navrhovateľka uvádza nepravdivé tvrdenia a že mu robí naschvály a že ho zámerne provokuje. Ak by protistrana slovne alebo fyzicky atakovala navrhovateľku, tak by určite neriskovala pri prešetrovaní pomerov sociálnym pracovníkom na základe jeho žiadosti to, že na tieto ataky by sociálni pracovníci prišli. Tvrdenie navrhovateľky, že mala odísť zo spoločnej domácnosti kvôli atakom protistrany sa nezakladajú na pravde, pretože skutočným dôvodom bola jej potreba nerušene a bez vedomosti protistrany stretávať sa s iným mužom, s ktorým podvádzala protistranu. Súd nijako nezisťoval, či uznesenie o vznesení obvinenia protistranu je právoplatné, alebo či proti nemu nebol podaný opravný prostriedok. Tak isto súd nekriticky len prevzal tvrdenia povereného príslušníka z uvedeného uznesenia o vznesení obvinenia. Týmto súd hrubým spôsobom porušil ústavou garantovanú prezumpciu nevinoty podľa čl. 50 ods. 2 Ústavy SR, keď prevzal z neprávoplatného uznesenia o vznesení obvinenia informácie ako dôkazy. Neobstojí ani to, že v uvedenom uznesení boli opísané výsluchy svedkov, pretože to je len pohľad povereného príslušníka a vôbec nemusí zodpovedať skutočnému obsahu výpovede svedkov. Proti uzneseniu o

vznesení obvinenia zo dňa 13.12.2020 ČVS: ORP-223/JE-GA-2020 protistrana (v procesnom postavení obvineného) podala prostredníctvom obhajcu sťažnosť. Z obsahu výpovedí svedkov a z odôvodnenia sťažnosti je jasné, že tam uvedený skutok sa stal úplne inak, ako je uvedené v skutkovej vete. Práve navrhovateľka napadla fyzicky aj slovné protistranu, a to v jeho obydli (navrhovateľka tam už 3 mesiace nebývala). Protistrana nešla za navrhovateľkou, ona prišla do jeho domu, obydli a preto protistrana doslova utiekla zo svojho obydli. Následne, keď sa vrátil spolu so svedkami C. O. a L. O., tak C. O. fyzicky a slovné vulgárne napadla práve navrhovateľka. Navyše právna kvalifikácia skutku je nesprávna, pretože podľa všetkého konanie sa malo stať v rodinnom dome a nie na verejnosti, a teda nemôže ísť o výtržníctvo. Samotné ublíženie na zdraví navrhovateľky bolo tiež vyvrátené skutočnosťami, že práve navrhovateľka bola tá, ktorá napadla protistranu a následne aj svedkyňu C. O. a nie protistrana napadla navrhovateľku. Svedkyňa C. O. utrpela dôsledkom fyzického útoku navrhovateľky vážne poškodenie zdravia, dôsledkom čoho dvakrát na mieste stratila vedomie a následne bola ošetrovaná lekárom a diagnostikovaná magnetickou rezonanciou so zistením poškodenia zdravia. Ďalšou informáciou pochádzajúcou z neprávoplatného uznesenia o vznesení obvinenia je informácia o zázname o priestupku voči občianskemu spolunažívaniu, ktoré sa malo stať voči U. E. a jej synovi W. X., a to všetko v spoločnej domácnosti. Súd nemá k dispozícii uvedené rozhodnutie a teda nemôže hodnotiť jeho obsah. Uvedené nemôže byť zákonne získanou skutočnosťou, pretože navrhovateľka tvrdí, že k tomuto incidentu malo dôjsť dňa 10.10.2020 v spoločnej domácnosti, avšak žalobkyňa tvrdí, že od 17.01.2020 už nežijú v spoločnej domácnosti a tak sa takýto priestupok nemohol stať, a už vôbec nie tak, ako to súd nekriticky a bez posúdenia logických súvislostí len prevzal z uznesenia o vznesení obvinenia nehľadiac ani na prezumpciu nevinu. V uznesení o vznesení obvinenia sa uvádza, že protistrana mala prenasledovať navrhovateľku. Avšak toto tvrdenie nie je ničím preukázané a je len vyfabulovaným tvrdením navrhovateľky. Protistrana ako svedok v trestnom konaní uviedla, že ju nesledovala, predmetné motorové vozidlo v danom čase neužívala. Ani z lekárskej správy navrhovateľky nevyplýva, že ju mala dňa 20.03.2020 napadnúť práve protistrana, pretože sa v lekárskej správe uvádza len, že „bola napadnutá známou osobou“, ktorá osoba mohla byť ktorákoľvek osoba jej známa, odlišná od protistrany. Samostatné postavenie majú aj SMS správy predložené súdu, o zákonnosti ktorých má protistrana veľké pochybnosti s ohľadom na čl. 22 Ústavy SR. Protistrana nedala súhlas na ich zverejnenie. Podľa protistrany, ak by bolo pravdou to, že protistrana slovné atakuje navrhovateľku spôsobom, ktorý v nej vyvoláva obavu o jej život, zdravie, tak aj z komunikácie v SMS by to bolo jasne evidentné. Z SMS komunikácie je ale evidentné, že protistrana úplne normálne, bežným spôsobom komunikuje s navrhovateľkou, nie sú tam žiadne známky prejavov, ktoré by prekračovali hoc aj miernu mieru neprijateľného spôsobu komunikácie, vyhrážok, atakov, hrubostí a pod. Tieto SMS správy vždy iniciovala navrhovateľka a nie protistrana. Je teda možné uzatvoriť, že ničím nebolo preukázané, že protistrana akýmkoľvek spôsobom iniciovala a zasahovala neprimerane do osobnostných práv navrhovateľky. To, že navrhovateľka mala takéto pocity, ešte neznamená, že jej pocity boli založené na reálnej hrozbe zo strany protistrany a že tieto boli založené na zákonne získaných a správne vyhodnotených dôkazoch. Nelogicky potom vyznieva aj úvaha súdu v bode 22. odôvodnenia uznesenia, kde návrh na nariadenie zákazu kontaktovať navrhovateľku protistranou telefonicky, elektronickou komunikáciou súd zamietol, a ešte aj uviedol, že navrhovateľka žiadnym spôsobom neosvedčila reálnosť hrozby zo strany protistrany. Celkom jasný logicky protiklad, keď súd v bode 20. odôvodnenia tvrdí, že nariadil výrok I. uznesenia z dôvodu, že protistrana slovné atakovala navrhovateľku, avšak v bode 22. odôvodnenia už takýto slovný atak cez telefón nie je možný.

13. Podľa protistrany je nepravdivé aj tvrdenie navrhovateľky, že protistrana sa nijako nesnažila riešiť ich spoluvlastníctvo. Protistrana prostredníctvom svojho právneho zástupcu zaslala výzvu na vyporiadanie predmetného spoluvlastníctva, avšak navrhovateľka nebola ochotná dohodnúť sa. Navrhovateľka zamlčala aj tú skutočnosť, že na Okresnom súde Galanta prebieha pod sp. zn. 12P/159/2020 konanie o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností navrhovateľky a protistrany voči ich dcére, maloletej U.. V konaní sa uvádza, že matka, navrhovateľka negatívne ovplyvňuje maloletú U. proti jej otcovi, a preto súd nariadil výchovné opatrenie. Aj tu sa potvrdzuje nepravdivosť tvrdenia navrhovateľky o neexistencii jej negatívneho aktívneho vplyvu na dcéru protistrany, v neprospech protistrany. Pritom protistrana ako otec má právo na rodinný život, ktorý zahŕňa aj vhodný vzťah so svojou dcérou vrátane práva na súkromný život, na ľudskú dôstojnosť pred svojou dcérou. Uznesenie toto hrubo pošliapava napriek tomu, že protistrana nemá potrebu sa stretávať s navrhovateľkou mimo potreby riešenia výchovy svojej dcéry. Súd v konaní sp. zn. 12P/159/2020 nariadil napr. výchovné opatrenie, ktoré obsahuje aj pôsobenie a zisťovanie vzájomnej interakcie medzi matkou, otcom a dcérou vzájomne a súčasne. Táto skutočnosť je podstatná z dôvodu, že uznesenie vo výroku I. zasahuje do ústavných práv protistrany uvedeného

v čl. 19. Uznesenie súdu prvej inštancie vyslovene dehonestuje dôstojnosť protistrany, osobnú česť pred jeho dcérou a ostatnou časťou rodiny a právo na rodinný život, do ktorej patrí vzťah medzi otcom a dcérou a rodičmi navzájom, aj keď rodičia nežijú spolu. Právo na rodinný život zahŕňa aj činnosti, kedy rodičia spoločne musia postupovať pri výchove maloletého dieťaťa aj vtedy, ak je dieťa zverené do starostlivosti jednému z nich, pričom takéto zverenie nie je u účastníkov konania. Z toho potom vyplýva, že je v neprospech maloletej, v neprospech jej oprávnených záujmov na kladný vzťah k oboj rodičom a stretávanie sa s nimi, čo uznesenie priamo obmedzuje. Právo maloletého dieťaťa stojí a musí stáť nad právom osoby na osobnostné práva, pričom v danom prípade nebolo zákonne osvedčené akékoľvek ohrozenie osobnostnej zložky navrhovateľky zo strany protistrany. Protistrana v tejto súvislosti poukázala na Dohovor o právach dieťaťa (čl. 3, čl. 8 ods. 1), § 28 ods. 1, 2 a § 30 ods. 1 zák. č. 36/2005 Z. z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov a uviedla, že z uvedených ustanovení je možné vyvodiť, že výslovný zákaz stretávania sa s matkou maloletej U. zasahuje do práv maloletého dieťaťa, ale aj do rodičovských práv protistrany, ktoré v mnohých prípadoch nie je možné účinne vykonávať bez osobnej konzultácie výchovných problémov. Túto potrebu len umocňuje fakt, že maloletá U. je v predpubertálnom veku a práve toto obdobie je z hľadiska osobnej spolupráce oboch rodičov najpotrebnejšie. Skutočnosť, že súd zakázal uznesením priblížiť sa protistrane, otcovi k matke maloletej, pôsobí absolútne negatívne na výchovné možnosti oboch rodičov, a to najmä v očiach maloletej.

14. Navrhovateľka vo vyjadrení k odvolaniu prostredníctvom právneho zástupcu uviedla, že výrok I. napadnutého uznesenia považuje za prostriedok na zachovanie aspoň určitého pocitu svojho bezpečia voči protistrane prostredníctvom ktorého má zabezpečenú minimálne v teoretickej rovine ochranu svojho zdravia a života. Všetko, čo uviedla v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia je pravda, a nemá dôvod klamať. Navrhla, aby odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie v odvolaní napadnutej časti potvrdil. Súd prvej inštancie vyhodnotil všetky navrhovateľkou zaslané listiny správne a odborne. Aj keby došlo k možnému procesnému pochybeniu súdu prvej inštancie (navrhovateľka je názoru, že súd nepochybil a postupoval správne), nemôže to byť dôvod na zrušenie napadnutého uznesenia, ktorým by zároveň Krajský súd v Trnave zrušil už priznanú minimálnu ochranu navrhovateľky na ochranu jej zdravia a života pred protistranou, a to zákaz priblíženia.

15. V súvislosti s tvrdením protistrany, že navrhovateľka zamlčala skutočnosť, že je spoluvlastníčkou nehnuteľnosti (LV č. XXX k. ú. L.), navrhovateľka uviedla, že nič úmyselne nezamlčala. Nemá dôvod klamať a zavádzať, pretože sa nepovažuje za spoluvlastníčku, nakoľko po otcovi spolu so sestrou zdedili každá 1/4 nehnuteľnosti. Za jedinú vlastníčku vyššie uvedenej nehnuteľnosti považujú spolu so sestrou iba svoju matku, a to až do jej smrti. Navrhovateľka je vďačná svojej matke, že môže u nej bývať. Avšak matka vo svojom veku už nechce takto žiť. Má narušený obvyklý spôsob života. Preto požiadala navrhovateľku, aby sa čím skôr vrátila spolu s jej deťmi späť domov. Uvedená situácia je z dlhodobého hľadiska neúnosná a nemožná, a preto navrhovateľka už s protistranou prostredníctvom právnych zástupcov riešia vyporiadanie ich spoločného podielového spoluvlastníctva, pričom navrhovateľka už len čaká na vyhotovenie znaleckého posudku na nehnuteľnosť a následne si vezme úver, ktorým bezodkladne vyplatí protistranu. Navrhovateľka nesúhlasila s argumentáciou protistrany uvedenou v odvolaní o nepravdivosti jej tvrdení týkajúcich sa útoku na jej osobu v januári 2020. V tejto súvislosti uviedla, že dňa 15.12.2019 v noci privolala policajnú hliadku kvôli napadnutiu zo strany protistrany. Kvôli tomuto incidentu ich spoločná dcéra nešla nasledujúci deň do školy. V januári 2020 zo strany protistrany boli dennodenné provokácie a zmeny názorov v tom, že chcel navrhovateľke určovať a prikazovať aj napriek tomu, že už netvorili pár, čo kedy a ako majú robiť. Správal sa tak, že si sťahoval nohavice a ukazoval svoje ohanbie a pohlavný úd. Ponižoval ju a vulgárne slovne atakoval. Navrhovateľka bola spolu s deťmi nútená kvôli týmto útokom dňa 17.01.2020 opustiť spoločnú domácnosť, v ktorej je podielovou spoluvlastníčkou. Dňa 15.02.2020 navrhovateľka išla s deťmi do domu po nejaké veci, kde ju protistrana napadla a chcela ju udrieť, avšak zasiahli deti. Vtedy bola opäť privolaná polícia. Tvrdenia uvedené protistranou vo vzťahu k uzneseniu o vznesení obvinenia označila navrhovateľka za účelové. Sťažnosť podaná obvineným (žalovaným) voči uzneseniu o vznesení obvinenia bola Okresnou prokuratúrou Galanta zamietnutá ako nedôvodná. Navrhovateľka zatiaľ nedisponuje uznesením o zamietnutí sťažnosti voči uzneseniu o vznesení obvinenia zo dňa 13.12.2021 ČVS: ORP-223/JE-GA-2020 (informáciu má od povereného príslušníka OO PZ Jelka) vzhľadom na pandemickú situáciu týkajúcu sa covid-19.

16. Navrhovateľka potvrdila, že prebieha vyporiadanie podielového spoluvlastníctva, pričom dňa 18.03.2021 bola prítomná znalkyňa na vyhotovenie znaleckého posudku a po vyhotovení znaleckého

posudku navrhovateľka požiada o úver v banke, ktorým podľa dohody bezodkladne vyplatí protistranu. Ohľadom maloletej dcéry navrhovateľka uviedla, že skutočnosti uvedené v odvolaní sa nezakladajú na pravde. Navrhovateľka vôbec negatívne neovplyvňuje maloletú proti protistrane. Naopak navrhovateľka ju nabáda, aby sa k otcovi správala slušne, rešpektovala ho a ctíla, nakoľko je to jej otec a je si vedomá, že dieťa potrebuje oboch rodičov. Navrhovateľka nikdy nebránila a nikdy brániť nebude vzťahu otca so svojou dcérou. Dcéra má už 15 rokov a už sa sama vie rozhodovať, čo chce a čo nie, takže navrhovateľka ani nemá dosah na akékoľvek ovplyvňovanie.

17. Pre navrhovateľku bolo prvoradá, aby protistranu vykázali z domu, aby sa naozaj mohla aj so svojimi deťmi vrátiť domov, pre svoje deti zabezpečiť súkromie, zabezpečiť im späť ich vlastné izby, ich domov, kde vyrastali, a pre navrhovateľku zabezpečiť psychickú a fyzickú ochranu jej zdravia a života. Navrhovateľka nemôže bezpečne spolu s deťmi žiť v jednej domácnosti s protistranou, pretože má strach a toto bola jediná možnosť ich návratu domov, no žiaľ súd bol iného názoru. Napadnuté uznesenie dáva navrhovateľke aspoň vnútorné bezpečie a pokoj, že sa nemusí strachovať v takej miere o svoje zdravie a o svoj život. Aj napriek uzneseniu súdu prvej inštancie musela navrhovateľka prísť domov, nakoľko sa majetkovo musí vyrovnáť. Prišla domov so znalkyňou dňa 18.03.2021, kedy protistrana práve odchádzala z domu. Po 10. minútach sa vrátila a začal slovne útočiť na navrhovateľku pred znalkyňou, pričom mala obavu, že na ňu zaútočí aj fyzicky. Preto navrhovateľka ihneď volala svojmu právnomu zástupcovi, čo má v tomto prípade robiť, keďže znalecký posudok bolo nutné vykonať a ona sa vo svojej nehnuteľnosti musela zdržiavať. Ak protistrana nemá v úmysle navrhovateľke ubližovať, tak potom navrhovateľka nechápe, prečo mu tak záleží na tom, aby súd zrušil neodkladné opatrenie týkajúce sa zákazu približovania sa na vzdialenosť menšiu ako 5 metrov.

18. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 ods. 1 CSP), potom čo zistil, že odvolanie je podané včas a oprávnenou osobou (§ 355 a § 357 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 2 v spojení s § 357 písm. d) CSP), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (§ 363 CSP) a že žalobcovia použili zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 367 ods. 3 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

19. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu, s poukazom na obsah preskúmaného uznesenia i jednotlivé argumenty protistrany predstreté v odvolacom konaní, bolo posúdiť, či súd prvej inštancie rozhodol správne, keď výrokom I. nariadil neodkladné opatrenie, ktorým protistrane zakázal, aby sa na vzdialenosť menšiu ako 5 metrov úmyselne približovala k navrhovateľke s tým, že pokiaľ by navrhovateľka a protistrana boli spoločne predvolaní na procesné úkony súdu v priestoroch budovy súdu alebo na akékoľvek iné procesné úkony orgánov činných v trestnom konaní alebo iných orgánov verejnej moci v priestoroch nimi určených, sa na dobu vykonávania jednotlivých procesných úkonov tento zákaz nevzťahuje. S uvedeným výrokom I. súvisel aj výrok II. ktorým súd poučil protistranu, že je oprávnená podať žalobu, ktorou sa bude domáhať náhrady škody, alebo inej ujmy spôsobenej výkonom neodkladného opatrenia a výrok IV. o náhrade trov konania. Výrok III. prvoinštančného uznesenia, ktorým súd návrh na nariadenie neodkladného opatrenie v časti zamietol nebol navrhovateľkou odvolaním napadnutý, nadobudol právoplatnosť, preto nebol predmetom prieskumu odvolacieho súdu.

20. Podľa § 324 ods. 1 CSP pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

21. Podľa § 325 ods. 1 CSP neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

22. Podľa § 325 ods. 2 písm. h) CSP neodkladným opatrením možno strane uložiť, aby sa na určenú vzdialenosť nepribližovala alebo iba obmedzene približovala k osobe, ktorej telesná integrita alebo duševná integrita môže byť jej konaním ohrozená.

23. Vychádzajúc z vyššie citovaných zákonných ustanovení je zrejmé, že neodkladné opatrenie môže súd nariadiť v dvoch prípadoch a to, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava z ohrozenia exekúcie, pričom tak môže urobiť pred začatím konania, počas konania a tiež po jeho skončení. Neodkladné opatrenie umožňuje rýchlo a pružne riešiť situáciu, keď je potrebný

urýchlený zásah súdu, aby sa zabránilo ďalšiemu zhoršeniu postavenia oprávneného účastníka. Vzhľadom na charakter neodkladných opatrení, pri ich nariadení nemusí súd dodržať formálny postup určený na dokazovanie a zisťovať všetky skutočnosti potrebné pre rozhodnutie vo veci samej. To však neznamená, že súd môže nariadiť neodkladné opatrenie bez osvedčenia aspoň základných skutočností, ktoré by umožnili prijať záver o dôvodnosti a trvaní nároku, ktorému sa má poskytnúť bezodkladná ochrana. Pre nariadenie neodkladného opatrenia je postačujúce, ak sú tvrdenia, z ktorých sa vyvodzuje opodstatnenosť nároku aspoň osvedčené. Účelom neodkladného opatrenia je zvyčajne dočasne zabezpečiť ochranu porušených a ohrozených práv účastníkov a to do času definitívnej právnej ochrany. V konaní o nariadenie neodkladného opatrenia spočíva povinnosť tvrdenia a povinnosť tvrdenia osvedčiť na jeho navrhovateľovi, ktorý musí ponúknuť súdu také dôkazy, ktoré opodstatňujú naliehavosť, primeranosť a nevyhnutnosť vydať neodkladné opatrenie.

24. Predpoklady pre nariadenie neodkladného opatrenia, jeho dôsledky a zánik je potrebné skúmať z hľadiska § 324 a nasledujúcich CSP. V prejednávanvej veci sa navrhovateľka domáhala nariadenia neodkladného opatrenia z dôvodu bezodkladnej úpravy pomerov okrem iného aj v zmysle citovaného § 325 ods. 2 písm. h) CSP, pričom úprava vzťahov medzi účastníkmi mala byť vydaním neodkladného opatrenia konečná a mala nahrádzať rozhodnutie vo veci samej. Navrhovateľka nenavrhovala upraviť vzťahy medzi účastníkmi dočasne, resp. provizórne. Ide o opatrenia vydané v záujme ochrany jednotlivých osôb, ak existujú závažné dôvody domnievať sa, že je ohrozený ich život, telesná, duševná alebo sexuálna integrita, osobná sloboda alebo bezpečnosť. Primárnym účelom je zabránenie v akejkoľvek forme rodovo motivovaného násillia alebo násillia v blízkych vzťahoch, ako sú fyzické násillie, obťažovanie, sexuálne násillie, prenasledovanie, zastrašovanie alebo iné formy nepriameho nátlaku. Chránenej osobe má byť v odôvodnených prípadoch poskytnutá okamžitá a efektívna súdna ochrana. Ohrozenie telesnej alebo duševnej integrity navrhovateľ spravidla osvedčuje lekárskymi správami, trestným oznámením, čestným vyhlásením tretej osoby (v pozícii svedka incidentu), písomnou, elektronickou alebo telefonickou komunikáciou (jej prepisom napr.) a podobne. Zákaz alebo obmedzenie priblíženia na určitú vzdialenosť ako menej závažný zásah do osobných slobôd povinnej osoby sú ex lege podmienené tým, že zakázaným správaním by telesná alebo duševná integrita navrhovateľa mohla byť ohrozená. Aj túto skutočnosť však musí navrhovateľ počas konania o nariadenie neodkladného opatrenia relevantným spôsobom preukázať, resp. osvedčiť.

25. Navrhovateľka návrh na nariadenie neodkladného opatrenia v k časti, v ktorej sa domáhala uloženia povinnosti nepribližovať sa k nej na vzdialenosť menšiu ako 5 metrov odôvodnila tým, že je spolu s protistranou spoluvlastníčkou nehnuteľností, bližšie špecifikovaných v návrhu, každý v podiele 1/2-ica nachádzajúcich sa v L. na O. N. XXX. Dňa 17.01.2020, po fyzických a psychických útokoch protistrany navrhovateľka spolu so svojimi deťmi opustila spoločnú domácnosť v ktorej účastníci konania žili 15 rokov. Protistrana navrhovateľku nazývala vulgárnymi výrazmi, ponižovala ju, po fyzických útokoch bola privolaná aj polícia. Účastníci konania od 01.12.2019 ukončili partnerský vzťah, navrhovateľka dočasne odišla bývať k svojej matke na adresu X. XX, L., kde spolu s deťmi doposiaľ žije. Matka navrhovateľky viac nie je ochotná akceptovať prítomnosť navrhovateľky a vnúčať, trvá na tom, aby sa vrátili do svojho bydliska. Navrhovateľka je preto nútená vrátiť sa späť s deťmi do svojej domácnosti, ale má strach o svoje zdravie a život, obavu z ďalších pokračujúcich fyzických a psychických útokov protistrany. Je tiež nežiadúce, aby maloletá dcéra účastníkov konania bola či už priamym alebo nepriamym svedkom takéhoto chovania protistrany voči matke a aby bola v dôsledku toho vystavovaná strachu o ňu a o jej život. Na preukázanie svojich tvrdení navrhovateľka založila do spisu uznesenie OR PZ v Galante o vznesení obvinenia voči osobe protistrany zo dňa 13.12.2020 pre prečin výtržníctva a ublíženia na zdraví, v ktorom je opísané násillné konanie protistrany a jej rodinných príslušníkov. Z uznesenia tiež vyplýva, že protistrane už v minulosti bola uložená bloková pokuta 30 eur za priestupok proti občianskemu spolunažívaniu z dôvodu, že sa v spoločnej domácnosti hrubo správal k navrhovateľke a jej plnoletému synovi.

26. Súd prvej inštancie návrhu navrhovateľky na vydanie neodkladného opatrenia čiastočne vyhovel a uložil protistrane povinnosť úmyselne nepribližovať sa k navrhovateľke na vzdialenosť menšiu ako 5 m (okrem účasti na procesných úkonoch v rôznych konaniach) v podstate z dôvodu, že navrhovateľka osvedčila obavu o svoje zdravie ako aj pokojný život s prihliadnutím na predchádzajúce správanie protistrany, za ktoré bol potrestaný blokovou pokutou a bolo voči nemu vznesené obvinenie za prečin výtržníctva a ublíženia na zdraví a poučil protistranu o možnosti podať žalobu vo veci samej.

27. Protistrana v odvolaní namíeta, že súd prvej inštancie vydal neodkladné opatrenie, bez zistenia skutkového stavu veci, namietala porušenie svojich procesných práv tým, že jej neboli doručené všetky listiny, na ktoré sa súd odvoláva. Uznesenie súdu prvej inštancie nerešpektuje prezumpciu neviny protistrany, pretože protistrana podala sťažnosť proti uzneseniu o vznesení obvinenia a rovnako nie je pravdivé tvrdenie navrhovateľky o uložení blokovej pokuty protistrane. Informácie poskytnuté navrhovateľkou sú nepravdivé, zavádzajúce, navrhovateľka klame, naopak protistrana je obeťou útokov a týrania navrhovateľkou.

28. Podľa názoru odvolacieho súdu súd prvej inštancie správne uzavrel, že považoval násilie protistrany voči navrhovateľke za osvedčené uznesením o vznesení obvinenia voči protistrane ORPZ v Galante zo dňa 13.12.2020, z ktorého vyplynulo, že navrhovateľka podala na protistranu trestné oznámenie, v ktorom popisuje násilné správanie protistrany a jej rodinných príslušníkov (matky a sestry), aj keď protistrana v odvolaní tvrdí, že celá konfliktná situácia bola vyprovokovaná navrhovateľkou a aj navrhovateľka používala vulgarizmy a správala sa násilne (čo je napokon zachytené v uvedenom uznesení, ktoré obsahuje výpovede všetkých aktérov incidentu). Z uznesenia tiež vyplýva, že protistrane bola v minulosti uložená bloková pokuta vo výške 30 eur za priestupok proti občianskemu spolunažívaniu z dôvodu, že sa správala hrubo v spoločnej domácnosti voči navrhovateľke a jej plnoletému synovi.

29. Podľa názoru odvolacieho súdu Civilný sporový poriadok nekvantifikuje násilie (jeho intenzitu alebo frekvenciu), ktoré sa vyžaduje pre vydanie neodkladného opatrenia, t.j. nemožno vylúčiť, že by bol súd oprávnený vyhovieť návrhu na neodkladné opatrenie aj keď by išlo o jediný preukázaný (osvedčený) fyzický útok s použitím násilia. Na jednej strane je potrebné zohľadniť fakt, že pri útokoch v domácnosti medzi partnermi zvyčajne nebývajú svedkovia a je ich ťažké preukazovať, ale na druhej strane je potrebné zachovať istú dávku opatrnosti pri rozhodovaní, pretože môže ísť o vykonštruované obvinenia smerujúcim k istému cieľu (napr. obmedzeniu rodičovských práv). Keďže zmyslom neodkladného opatrenia podľa § 325 ods. 2 písm. h) CSP je nepochybne zabrániť stupňovaniu sa násilia, ktoré by mohlo mať fatálne následky, bol nevyhnutný okamžitý zásah súdu vydaním neodkladného opatrenia. V súlade s právnou teóriou navrhovateľka osvedčila trestným oznámením, lekárskou správou a konštatovaním o uložení blokovej pokuty za predchádzajúce násilné správanie protistrany potrebu neodkladnej úpravy medzi účastníkmi.

30. Nie je správny právny názor protistrany, že súd prvej inštancie nerešpektoval prezumpciu neviny a nečakal do právoplatnosti uznesenia o vznesení obvinenia. V konaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia zisťuje súd relevantné skutočnosti zjednodušeným procesným postupom. Vychádza pritom z návrhu, zohľadňujúc obsah a výpovednú hodnotu pripojených listín (§ 326 ods. 2 CSP). V prípade násilia, ako bolo vyššie konštatované je v súlade so zásadou efektivity súdneho konania zasiahnuť do vzájomných vzťahov účastníkov konania čo najskôr, preto súd v civilnom konaní nemôže čakať na právoplatnosť rozhodnutia orgánov činných v trestnom konaní a zvyčajne postačuje na osvedčenie nároku na zákaz priblíženia sa podanie trestného oznámenia, lekárska správa, bloková pokuta a pod. Navrhovateľka v prejednávanej veci disponovala už uznesením o vznesení obvinenia č.l. 32 (nie len podaním trestného oznámenia), konštatovaním o uložení blokovej pokuty za predchádzajúce násilné konanie (č.l. 34) a lekárskou správou zo dňa 20.03.2020 (č.l. 35), čo postačovalo pre prijatie záveru o opodstatnenosti návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia zákazu priblížiť sa protistrane k navrhovateľke na vzdialenosť 5m. Pokiaľ sa protistrana domnieva, že týmto neodkladným opatrením došlo k zneváženiu jeho osoby vo vzťahu k rodinným príslušníkom, maloletej dcére, k zásahu do cti a dôstojnosti, má právo podať žalobu vo veci samej (pokiaľ bude vedieť svoje tvrdenia aj preukázať môže byť v konaní úspešný), ako správne poučil protistranu súd prvej inštancie v uznesení. Rovnako neobstojí ani argument protistrany, že zákaz približovať sa k navrhovateľke ho obmedzuje v jeho rodičovských právach a musí s navrhovateľkou komunikovať kvôli dcére. Komunikácia je možná nie len v osobnom kontakte, ale aj telefonicky, správami, resp. iným vhodným elektronickým spôsobom. Na správnosť rozhodnutia súdu prvej inštancie nemá vplyv ani nedoručenie niektorých listinných dôkazov, pretože nie všetky boli pri rozhodovaní podstatné. Nedoručenie podstatných dôkazov (uznesenia o vznesení obvinenia a lekárskej správy) protistrana nenamíeta.

31. Podľa názoru odvolacieho súdu v danom prípade návrh na nariadenie neodkladného opatrenia nemusí byť nasledovaný žalobou, vydané neodkladné opatrenie konzumuje vec samu a prostredníctvom jeho účinkov možno dosiahnuť aj trvalú úpravu pomerov medzi účastníkmi. Je v záujme oboch účastníkov konania, ktorých vzájomné vzťahy sú natoľko narušené, že sa vzájomne osočujú, vulgárne

si nadávajú tak, že medzi nimi existujú prejavy nevraživosti až nenávisti (podporované rodinnými príslušníkmi), dochádza k násiliu, naopak nevedia spolu v klude komunikovať a racionálne, bez emócií sa dohodnúť na rozchode, aby sa eliminoval osobný kontakt, ktorý by mohol viesť k násilným prejavom možno až s fatálnymi následkami. Počas trvania účinkov neodkladného opatrenia sa môže protistrana domáhať jeho zrušenia pre odpadnutie dôvodov, ktoré pôvodne viedli k jeho nariadeniu (§ 334 CSP).

32. S prihliadnutím k vyššie uvedenej argumentácii odvolací súd napadnuté uznesenie s použitím § 387 CSP ako vecne správne potvrdil.

33. O náhrade trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 262 ods. 1 CSP s poukazom na § 255 ods. 1, keďže ide o rozhodnutie, ktorým sa konanie končí. Úspešnej navrhovateľke v odvolacom konaní odvolací súd nepriznal právo na náhradu trov konania, pretože si nárok na náhradu trov konania neuplatnila a nenavrhovala jej náhradu trov odvolacieho konania priznať.

34. Toto uznesenie bolo prijaté v odvolacom senáte počtom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).